

[Ministeren for skatter og afgifter]

ge amtsskatteinspektorat er sekretariat for skatterådet. Også for skatterådets vedkommende gælder det, at afgørelsen skal være begrundet, og der er ligeledes adgang for borgerne til fremmøde for skatterådet.

For det sjette kan skatterådets afgørelser indbringes for landsskatteretten, der er sammensat af repræsentanter, der dels er valgt af folketinget, dels udpeget af ministeren for skatter og afgifter efter indstilling fra erhvervs- og lønmodtagerorganisationer og dels består af et antal medlemmer, der skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne blive landsdommer.

For det syvende er der for at opnå en ensartet ligning pålagt ligningsrådet og statskattedirektoratet en tilsyns- og instruktionspligt, der bl. a. udøves gennem udsendelse af bindende vejledninger for ligningen, udarbejdelse af årlige ligningsplaner og en udførlig ligningsvejledning, som er tilgængelig for borgerne.

Endelig bør det for det ottende også nævnes, at der i såvel den kommunale som den statslige skatteforvaltning er etableret en omfattende uddannelsesvirksomhed for personalet.

Har denne skattestyrelseslov så levet op til målsætningen? Efter min opfattelse er svaret ubetinget ja, og det fremgår bl. a. af, at antallet af klager til skatteråd og landsskatteret er faldet til ca. $\frac{1}{3}$ af, hvad de var før skattestyrelseslovens gennemførelse. Det samlede antal årlige ansættelser udgør 4 millioner, og af disse ændres af ligningskommissionerne ca. 500.000. Af disse 500.000 rettelser indbringes kun 14.000 for skatterådene, og af skatterådernes afgørelser indbringes igen kun ca. 4.000 for landsskatteretten, hvilket naturligvis også har medført en betydelig nedgang i behandlingstiden ved landsskatteretten.

Jeg synes, det af disse tal fremgår, at skatteansættelserne helt overvejende finder deres endelige afslutning ved første instans, nemlig i ligningskommissionerne, og jeg synes, det er vanskeligt på baggrund af disse tal – altså 500.000 ændringer foretaget af ligningskommissionerne, heraf 14.000 indbragt for skatterådene – at påstå, at skattevæsenet ikke administrerer i overensstemmelse med den gældende skattelovgivning.

Landsskatteretten har i de senere år truffet afgørelser i ca. 10.000 sager om året. Af de afsagte landsskatteretskendelser indbringes

ca. 200 om året for domstolene, og skatteyderne har fået medhold i ca. 20 pct. af de indbragte sager.

Hr. Anders Poulsen har i et dagblad i går udtalt, at skatteyderne har fået medhold i ca. 50 pct. af de sager, der er indbragt for domstolene. Hvor hr. Anders Poulsen har disse tal fra, ved jeg ikke. Men selv om nogle måske vil sige, at 20 pct. ikke er et alarmerende tal – og det er det vel i og for sig heller ikke – vil jeg gerne for min egen part fremhæve, at jeg finder tallet for højt og mener, det bør nedbringes. Spørgsmålet er imidlertid, om man kan nedbringe dette tal ved at indføre et stærkere juridisk element på et tidligere tidspunkt i sagsbehandlingen. Det spørgsmål vil jeg i givet fald være parat til at lade underkaste en nærmere undersøgelse.

Jeg vil herefter vende mig til et lidt andet aspekt af problemstillingen. I de sidste 20–25 år er der som led i den almindelige økonomiske politik gennemført en lang række erhvervsfremmelove af skattebegunstigende karakter. Det er ikke skatteadministrationen, der har ønsket denne udvikling, det er skiftende regeringer og folketingsflertal. Der er ingen tvivl om, at disse love har kompliceret skattesystemet og åbnet for en skattetænkning, som vel ikke ud fra alle synsvinkler er hensigtsmæssig.

Disse skattebegunstigende bestemmelser er givetvis ikke umiddelbart forståelige for almindelige mennesker, for nu at bruge dette udtryk, og så nuanceret, som menneskelivet jo er, har det heller ikke været muligt at gøre bestemmelserne så entydige, at der ikke er opstået fortolkningsvanskeligheder.

Jeg synes i og for sig ikke, det er rimeligt, at man i det ene øjeblik kritiserer skattevæsenet ud fra nogle retssikkerhedsbetragtninger og i det næste øjeblik med konkrete lovinitiativer bidrager til at komplicere skattesystemet yderligere, og jeg kan forsikre hr. Anders Poulsen og venstre om, at de bestemt ikke er små syndere i den henseende.

Det siges undertiden, at skatteadministrationen krænker skatteydernes retsfølelse. Jeg vil ikke hævde, at det ikke er sket, og at det ikke sker, og jeg er selvfølgelig enig i, at det ikke bør ske, men det er ikke rigtigt at sige, at skattemyndighederne administrerer imod gældende lov, og det er ikke rigtigt at sige, at skatteyderne ikke får en rimelig behandling.